

Nr 57.

Av herr **Lindley**, om utsträckt tillämpning av gällande bestämmelser angående automobilförarens tjänstgöringstid.

Den förlidet är ikraftträdande motorfordonsförordningen fastställer i trafiksäkerhetsskyddande syfte följande stadgande:

27 § mom. 2. »Vid prövning om ansökan om trafikillstånd skall hänsyn tagas till behövligheten och lämpligheten av den ifrågasatta trafiken. Trafikillstånd skall upptaga de villkor och bestämmelser för trafiken, som prövas nödiga. Därvid skall föreskrivas, att i trafiken tjänstgörande förarens arbetstid under tjugofyra på varandra följande timmar i regel icke får överskrida tretton timmar, raster däri inbegripna, dock att myndighet, som har att meddela trafikillstånd, äger stadga ytterligare begränsning av arbetstiden.»

Det hade kommit till Svenska transportarbetareförbundets kännedom, att detta stadgande mångenstädes icke beaktats beträffande förut beviljade trafikillstånd, utan endast tillämpades vid beviljande av nya trafikillstånd, efter förordningens ikraftträdande.

En förfrågning hos vissa länsstyrelser konstaterade, att de ingalunda hade uppfattat den nya förordningen såsom en skyldighet att indraga förut beviljade trafikillstånd för införande av bemälda paragraf.

Enligt detta förfaringssätt skulle alltså på samma ort gälla olika stadganden för samma verksamhet. Obegränsad tjänstgöringstid för äldre trafikillståndsinnehavare och begränsad för alla nya trafikföretag.

De sakkunniga för utarbetande av förslaget till den nya motorfordonsförordningen ha dock hävdad, att bilförarnas tjänstgöringstid är en trafiksäkerhetsfråga som måste tillämpas för alla, enär de i sitt betänkande (sid. 217) framhålla, att de förutsätta att därest deras förslag i denna del vinner bifall, »en prövning av nu berörda förhållanden kommer att äga rum jämväl beträffande äldre trafikföretag».

Varken i den kungl. propositionen, lagutskottets utlåtande eller riksdagens beslut har avgivits någon avvikande mening från denna de sakkun-

nigas ståndpunkt, varför måste förutsättas att den i förordningen angivna maximibestämmelsen skall tillämpas på alla förare å bilar i yrkesmässig trafik.

En framställning till kommunikationsdepartementet om dess medverkan ifråga om utsändandet av ett cirkulär till länsstyrelserna, vari dessa uppmärksamgjordes på berörda oegentligheter, kunde icke bifallas, enär Kungl. Maj:t, enligt prejudikat, är förhindrad att söka tolka lag.

Svenska transportarbetareförbundet beslöt därför att genom en utsänd cirkulärskrivelse till samtliga länsstyrelser påpeka ovan berörda förhållanden. Svar har kommit oss tillhanda från halva antalet länsstyrelser, och visar det sig härvid att länsstyrelserna i berörda fråga tillämpa mycket olikartade förfaringssätt. Ingenstädes har man ansett sig böra indraga förut beviljade trafiktillstånd för inflickande av stadgandet i 27 § mom. 2. Däremot har ett mindre antal länsstyrelser utsänt av dem utfärdade kungörelser till samtliga äldre trafiktillståndsinnehavare och fäst deras uppmärksamhet på att den i berörda lagrum omförmälda bestämmelsen jämväl kommer att tillämpas beträffande trafiktillstånd, som utfärdats före nämnda förordnings ikraftträdande. I ett fall har meddelats att dylik kungörelse översänts till länets landsfiskaler för att emot bevis, som av landsfiskalerna skola insändas, delgivas samtliga innehavare av fortfarande gällande trafiktillstånd.

I de flesta fall lär det dock förfaras på så sätt, att bestämmelsen införes i alla nybeviljade trafiktillstånd och i de fall när äldre trafiktillståndsinnehavare söka inregistrering för nytt motorfordon i sådan yrkesmässig trafik, vartill tillstånd lämnats enligt äldre författningar. Det torde härigenom kunna inträffa, att koncessionsinnehavare kan äga vissa motorfordon, för vilka arbetstidsbegränsningen är gällande, och andra motorfordon, där obegränsad tjänstgöringstid får tillämpas.

En länsstyrelse meddelar, att den icke anser sig kunna »utfärda någon allmän för länet gällande föreskrift i ämnet, enär en dylik icke skulle stå i överensstämmelse med stadgandet, att föreskrifter om arbetstiden skola meddelas vid trafiktillståndet». En annan länsstyrelse förklarar sig endast kunna inskriva omförmälda bestämmelser vid beviljandet av nya trafikrättigheter och att ett bifall till vår framställning icke lagligen kan ske.

De länsstyrelser, som genom kungörelser eller på annat sätt ha försökt att tillämpa förordningen enligt Kungl. Maj:ts och lagstiftarnas intentioner, ha alltså enligt sist anförda synpunkter förfarit olagligt.

Av det anförda framgår uppenbart, att åtgärder måste vidtagas för att åstadkomma en enhetlig och tillfredsställande tillämpning av bestämmelsen rörande bilförarens tjänstgöringstid. En utväg vore att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att samtliga äldre trafiktillstånd måtte upphöra vid 1932 års utgång.

Undertecknad vill därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärders vidtagande för att åstadkomma att de i motorfordonsförordningen 27 § meddelade föreskrifter vinna tillämpning även å trafikillstånd, meddelade före motorförordningens ikraftträdande.

Stockholm den 18 januari 1932.

Charles Lindley.
